

ירושלים של יצחק פלד היא עיר דמיונית המתוארת כחזיון מתוך חלום, בצבעים חמים, קצביים ומאירים. במבט שני ניתן להבחין כי היא מתוארת כמפת עיר בפסיפס ביונטי אשר מכנים עם כיפות מבצבצים בין שורות בתיה הצפופות. פלד, אשר העניק ליצירה את שמה, העיד כי ירושלים זו היא פרי דמיונו על פי סיפורים ששמע מאביו, שהיה פעיל ציוני, ואשר לא זכה לעלות ארצה ונספה בשואה. ייתכן שזיכרונותיו אלה התערבבו בירושלים שפלד הכיר ואהב מאז עלייתו ארצה מבודפשט בשנת 1948. הוא נישא בירושלים לחנה הריסון, ילידת העיר, וארבעת ילדיו נולדו בה. ואולי מקור השראה נוסף היה שירה של נעמי שמר 'ירושלים של זהב', שבאותן השנים היה כמעין המנון לאומי.